

Posudek oponenta na diplomovou práci Johany Jiráňové:

Ústřední koncepty Čchö Nam-söna budování korejské identity

Diplomová práce Johany Jiráňové se věnuje dílům jednoho z klíčových autorů korejské historie první poloviny 20. století. Práce je dobře ukotvena v teoretickém základu, představuje počátky formování korejské identity a osobnosti (a jejich hlavní myšlenky) s nimi spojené. Opírá se o stěžejní práce v oblasti historiografie a studia nacionalismu, o Henryho Ema, Shin Gi-wooka a další. V klíčové části se práce zaměřuje na díla Čchö Namsona v jejich originálním znění. Ze struktury práce nejsou jasně zřetelné některé studentčiny metodologické postupy, konkrétně není zřejmé, na základě jakých kritérií hodnotí „věrohodnost, omezení, případně interpretuje posuny“ hlavních konceptů a klíčových myšlenek Čchö Namsona. Resp. tento cíl práce je upozaděn a je mu věnováno méně prostoru, než by mohlo – většina analýzy se opírá o existující práce a místy chybí vstup diplomantky, stejně tak závěry jsou v této části velmi stručné.

Vysoce oceňuji práci s korejskými prameny i bohatou korejskou sekundární literaturou, obdobné téma by neobstálo pouze se studiem západních zdrojů. Práce představuje poměrně obtížné téma nejen z jazykového hlediska, ale především z hlediska uchopení pojmů a myšlenkových procesů korejských historiků první poloviny 20. století, jejichž práce byla navíc ztížena podmínkami koloniální doby. Zároveň je na autory této doby často nahlíženo z konfliktního ideologického hlediska a je potřeba zvýšené obezřetnosti při interpretaci současných korejských autorů (např. krátká kapitola I Pjöngdovi působí v kontextu celé práce jednostranně kriticky).

Diplomové práci velmi škodí jazyková úprava textu, kde je znatelná uspěchanost obzvláště v některých kapitolách a v úvodu. V práci je velké množství chyb zejména v opouštění větné vazby či shody přísudku s podmětem. Dále občas chybí předložky nebo dokonce i jiné větné členy, někdy se naopak (pravděpodobně vinou průběžných oprav) některá slova opakují. Tato nedostatečná závěrečná kontrola textu způsobila, že jsou některé krátké úseky těžko čitelné a vzhledem ke složitějšímu tématu práce jsou některé argumenty těžko uchopitelné bez dobré znalosti problematiky – kvůli nedokonalé češtině je možné si jisté úseky vyložit více způsoby nebo není zřejmé, co se studentka snaží říct. K tomu také přispívá problematická práce s čárkami ve větách. Téma nacionalismu, národa, etnicity apod., které práce řeší, jsou témata, u kterých je potřeba velká opatrnost při formulaci a jasné vymezení pojmů. Druhé studentka splňuje, první je nedokonalé z důvodu výše zmíněné vysoké frekvence gramatických a stylistických chyb.

Příkladů výše zmíněného je příliš mnoho, ale vyzdvihla bych úseky, které jsou nejtěžkopádnější, např.: celý druhý odstavec na straně 10 (stránkování dokumentu pdf) o jedné ze tří skupin zastávajících odlišný názor na původ Korejců; dále podkapitola „Kritika japonských vědců“ od str. 44 a „Závěr a pokračování v dalších dílech“ od str. 50, ad. Jako příklad nepovedené definice mohu uvést chybně přeložený pojem *munhwahak* 文化學 (pojem není uveden v korejštině, ale podle kontextu předpokládám, že jde o tento pojem) jako „kulturologie“ místo „studium kultury“ či „kulturologie“ na straně 57. Podobné, avšak méně nápadné a závažné chyby se v práci občas vyskytují, např. na str. 56 použití slova „vědec“, kde podle kontextu odhaduji, že mělo být „vědy“ (pak je ale věta chybně vystavena také gramaticky). Dále formulace, že Sin Čchäho „založil“ místo „podílel se na

založení“ Prozatímní vlády v Šanghaji podává zavádějící informaci (str. 24). Tyto typy chyb svědčí o uspěchanosti při překladu a kontrole ať už ve fázi práce se slovníky a překladovými nástroji, které musíme používat se vši obezřetností, nebo ve fázi tvorby a oprav čistého textu práce.

Kromě samotné gramatické a stylistické stránky nesplňuje text formální požadavky kladené na diplomové práce v několika bodech: stránky nejsou číslované a stejně tak kapitoly, a tím je orientace v textu trochu náročnější. Kapitoly nezačínají na samostatné straně. Seznam literatury je správně členěn na prameny, literaturu, odborné články a online zdroje, ale není seřazen abecedně, opět komplikuje dohledávání zdroje.

Práce s českou vědeckou transkripcí je až na drobné výjimky v pořádku, stejně tak práce s citacemi a poznámkovým aparátem. V citační normě jsou drobné chyby a to pouze použití kurzívy u citování článků, kdy kurzívou je název článku, nikoli celé publikace a některé odkazy na online zdroje jsou pouze ve formě hypertextového odkazu.

Práce splňuje základní požadavky na diplomové práce – je podložena vhodnou teorií, zodpovídá, byť místy trochu stručně, své výzkumné otázky, nedopouští se zásadních chyb v citování a přináší oboru koreanistika zpracované důležité koncepty v moderním korejském myšlení a v tvorbě moderních dějin. Jazykovou a formální stránku práce považují za nešťastnou a uspěchanou, kdyby práce prošla lepší závěrečnou kontrolou, mohla by být hodnocena výrazně lépe.

Z výše uvedených důvodů doporučuji **diplomovou práci** Johany Jiráňové k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.

V Praze, 28.8.2023

Mgr. Karolína Šamánková, oponent práce

Otázky k obhajobě:

1. Na str. 17 (pdf souboru) je stručně zmíněn pojem „hongik ingan“ jako Tanganova myšlenka – co pojem znamená, jak a kde se používá/používal?
2. Z práce vyplývá, že je Čchö Namson obecně velmi uznávanou osobností: věnoval se aktivně snahám pozvednout národní uvědomění, citují ho i dnešní historikové, vzniká na něj mnoho prací i jsou opětovně vydávána jeho díla, I Pjôngdo a japonští historici jeho hypotézy odmítali. Je Čchö Namson jednoznačně pozitivně vnímanou osobností první poloviny 20. století? Jsou myšlenky jeho děl konstantní?